

Ik protesteer tegen het wetsontwerp van de nieuwe natuurwet:

1) NEE; in tegendeel. Het voorstel gaat uit van minimumwaarden voor de Nederlandse natuur en voorziet in veel minder bescherming voor alle andere natuurwaarden in Nederland. Het gaat niet verder dan wat is vereist op grond van het Europese recht en laat daarmee alle nationale ambities voor natuurbescherming vallen. In ons dichtbevolkte land is een ijzersterke natuurwet nodig die bescherming biedt aan ons nationale natuurlijk erfgoed. "Aanvullend nationaal natuurbeschermingsrecht blijft noodzakelijk om natuurwaarden goed te beschermen" (hoogleraren Bastmeijer en Backes). De ontwikkeling van een overheid die de natuur ruimhartig beschermt, naar een overheid die natuurbeleid reduceert tot iets wat vooral hinderlijk is, is volstrekt onwenselijk.

2) NEE; het wetsvoorstel creëert op veel punten meer onduidelijkheid voor burgers, bedrijfsleven en bestuurders. Verschillende passages in de wet kunnen op meerdere manieren worden uitgelegd. Zoals bijvoorbeeld de bepaling dat "niet-opzettelijke handelingen niet langer strafbaar zijn". Zo'n formulering laat te veel ruimte voor interpretatie.

3) Het schieten in natuurgebieden is een grote minachting voor de natuur. En het schieten voor de lol is niet meer van deze tijd. Het geeft zeer veel verstoring en de vele mensen, die de natuur in gaan om er alleen van te genieten, wordt die lol ontnomen.

Leefgebieden van vele soorten planten en dieren worden niet meer beschermd.

Natuurgebieden, die niet onder Europese regels vallen, worden niet meer beschermd door het Rijk. De regeling voor beschermde natuurmonumenten (66 gebieden met in totaal 3.465 hectare) komt geheel te vervallen. Gebiedsbescherming wordt uitgekleeft. Het wetsvoorstel moet aangepast worden om te verzekeren dat alle natuurgebieden de bescherming krijgen die zij verdienen.

Het aantal bejaagbare vogelsoorten wordt uitgebreid met soorten, waar Nederland een internationale verantwoordelijkheid voor draagt omdat een substantieel deel (50-70%) van de Europese populatie in Nederland broedt of overwintert. Deze soorten moeten niet als bejaagbare soorten worden aangewezen.

De afgewogen natuurbescherming die de afgelopen 100 jaar in Nederland tot stand is gebracht met een gezamenlijk draagvlak bij zowel politiek links en rechts, particulieren en overheid, boeren en beschermingsorganisaties, dreigt door deze wet bij de schroothoop gezet te worden.

I.C. Klaver
Apeldoorn
10-11-2011